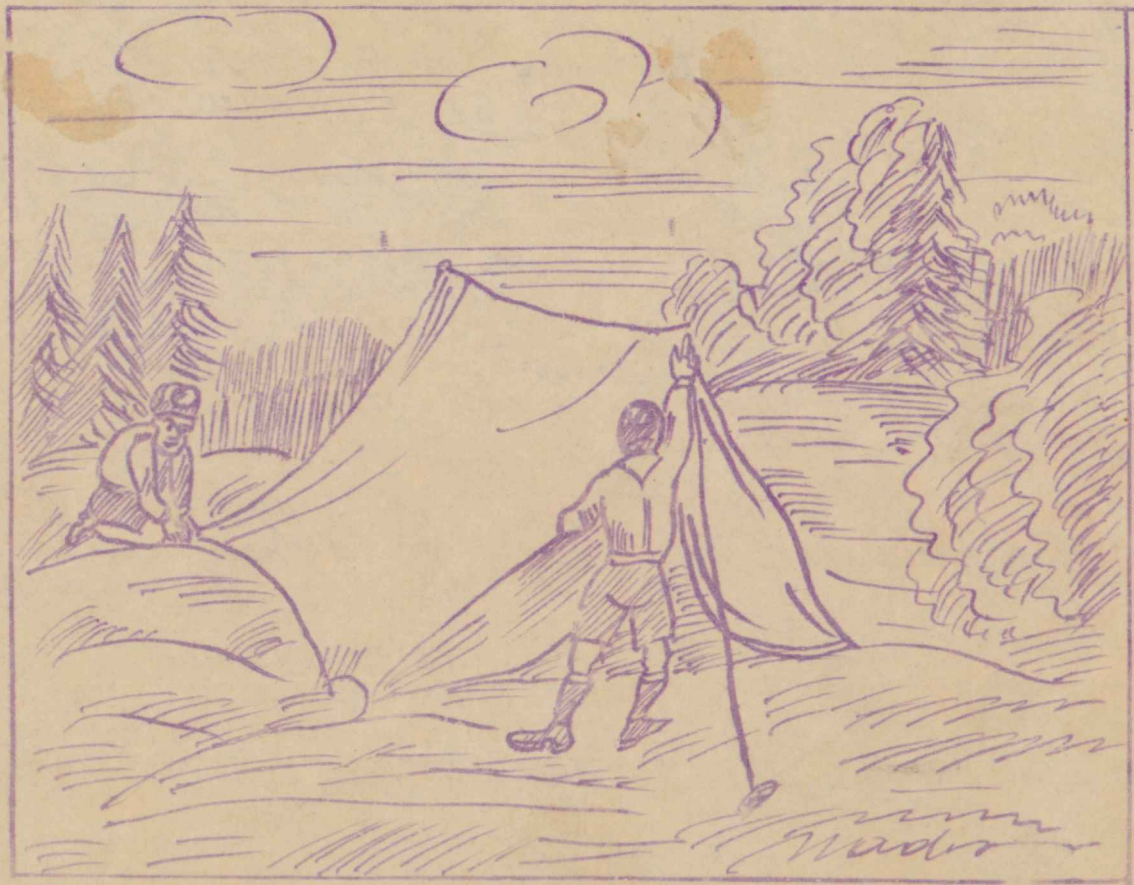

Lüütel, Ronald

NOORTE ELU

N° 3-4. Jaani-kuu 1937. I aastaräik.

Võidupühaks.

Võidupühal tuleme tänuga oma mineviku
mule. Aga võidupüha ärgeid olgu ainult mine-
viku püha. Võidupüha peab olema meie tuleviku
püha.

Sama risa jõud, mis kandis meid raskast
Võnnu võidule, kaadku meid edasi üle kõigi
raskuste. Tänaast ajast peale, kuni viimase vaba-
dus võitluseni, on väga palju vapraid ja jul-
geid kodumaa poegi võitlustes laupendid, kaal-
mu mullasse varisenud... Meie püha kohus
on neid meile tuletada, südameru talle ni-
le ütelda. Kuniagi ei lohtus kustuda nende
kangelasteod, eesti ajaloo.

Võidupüha pühitsetes kasvatame
oma nooruses seda, mis meid on kõige
kondlamisi edasi viinud — raskust, vabaduse
armastust, kaista kahtreidelt vabadust kui
see peaks nõudma ka raskest ohverd.

Tuligu tänane võidupüha kuldrot
seemet-lev südamesse mis lohkut rüha
kannaks isamaale.

Amult see on vabaduse väärt,
kes vabadust üle kõige anda meist armastab,
ja tema eest, kui tarvis, ka elu ohverdab!
Olge ka teie niisugused.

Tänarohkas K. Pärj.

Mälestused. Ants Salum.
 Kaunri gjad mõ das juba,
 seljataha ammu ää n' d.
 Kuid ma siida val ei lüka,
 unustada aegu neri.

Mälestused lajre põlrest,
 armsamad mul siina es,
 mälestused kodu arust
 seirad algelt ni es.

Palju aju, mida häimud
 olen, kodus mängides,
 paljus kohades, kus käimud
 jäädustat ma siime es.

Aegamööda minu elu
 siina pooli rühle end.
 Jäätgu siina kaalu
 kust ma mälestused saan' d.

Vabadusvõitlus ja taajäro...
 Meie põlv on vahas elamistest ja ajal-
 gu ei ole jäänud merd ainult pealraatajaks,
 vaid on andnud meile osaks olla sielas
 paludele kuuluvate, kuni naatide lehenülge-
 dele meie kodumaa ajaloo.
 Kord oli paar mil mu + muröö muffs.

rahva piinatulest põletatud rinda. Kõik oli süngel kirkelone ja kadur. Kõik oli kõmiser ja põhine põõmuns ristur, kõik oli nagu kahurkõude tulekiri, mis taevale lõi veropitnast kirja ja maha väljaregitarasse mulda puunis hiigel müüraugud nagu Manala avatud koopad, kust oodati sigal sõmapitgul väljatormavat kalmu-liste väge.

Kurd tormad vaid elavad. Ma siis kõik, keda sundis sõda ja autard jalad randa. Nad tormad, kui kargukujud, ei murenud raud, ei arunud teras. Maa, kõmises ja ergas ja küladest kust muudus mütta — tõuvis taeva süngusse leendemerde. Eepimedusest kumis musti ahevaimeid ja valget õnal lumel ainas jalgedest kuumad vund.....

See oli kauni rabaduse võime ründ, vsp-
aust ema sülelapp.

Ma raadake! Vabastatud kodumaa kohal kõrdab taevasi emade silmis lõi lõnnele võõrusele tahtlusest väinud poegade üle, lõi lunnile rabaduse sõdame hinge ja taevast puinane koidiku valgus värgistas valuselt leina, lunastas emade pisaraid!

Ja hüüd! Verega niimutatud põnnast põhjamaa kodus on kaabunud kõik mustad surma kaarikute jooned. Aeg on keirunud vererõõva oksa-naadi ja mürasvalimudesse on võõrunud haljast orast.

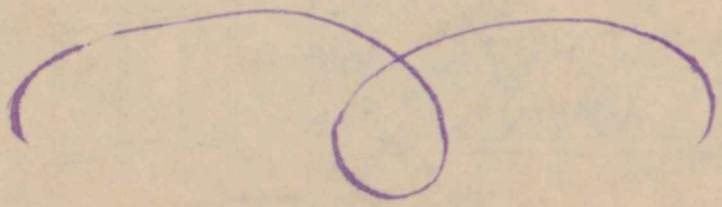
Kuldrollane, nii mühtseb staud lahingu väljadel kõrge rüü. Ma on ürganud ja rohelised metsad, korgud, oud ja kõbedardid järve-
peesid, jõelinnad ja nende vahel liimad tal-
lad, avarad, tans lõõmsardid mahu, tans lilli-
lisi aidu, kuhu prostitahud hiigel mastisse kolm kodu maa värv. Tõuõnu võimalt rüü-must-
valged kangad, kerutagu taavalaatuse, taulde ja
teatagu kõgu õmale et nende õvart, kes langis

Tootse varemed.

põlates n^oma vabaduse eest on
 kehitud kümme ja kümneid tuhandeid
 mehi, kes Eesti vabaduse eest on valmis
 suutle vägitegus te, kui tarvis, ka surma-
 le. alati valvel on is tahame ihiid jõul
 ja püundel paremasse tulevikku. Selleks
 püüme ja jõudu kõigile!

Ajanaja.
 E. E. E. muste.

Kaunistage oma koduümbrust.

Kodu. See on liiga rühmuse, eestlase sünnipark, kus on sadadeid mõõda aõmsaid pävi. Kodu. Sille vastu, on ja peab olema igal eestlasel, tuline armastus.

Kodu on kirjutatud palju, tema armastust ja temast pärile jätnud mälestused. Kuid sejuures kirjutatakse ka kodu elust ja tema rõlust siis kui ta on kaunistatud. Mitte ükski ei kirjuta meile seda, vaid tahame kogu hana-a seda läbi viima.

Kaunis on reita surised õhuid aias!

Kuid see on niimendordalt kaunis, kui vedame sumedard sureõhtu kaunistatud aedades. Kaunina paistab siis kodu meile juba ymalt, rõõmuga viskab siis iga mõõdu- ja tall lahne pilgu.

Seeparast eestlane ja Eesti teurser noorus, kellele meie vanemad panivad suuri lootusi, kaunistage ja muutke muga ratsiks oma kodud ja nende ümbrused.

Ants Salum.

Seakarjast (järg).

Siis ma arusaamiselt jõudsin et — seakarja, nii hiippanu kol kants ja kümme maast lahti ja panon padavai kol silma pitsata sigala poolle hiimsa kargaga. Sead kohuvad ka alguses hiimvasti ära ja tormand metonus galops kuniis-va ja nii et ma pidin pealegi alla jääma.

Siis ma ka siis seoa vii-nud, maudkui andsin vel malaxaga taant ja ei ol-
 näd mitte pihka
 aosa kai elin
 nimmel naou
 sada riiskü-
 mend meit.

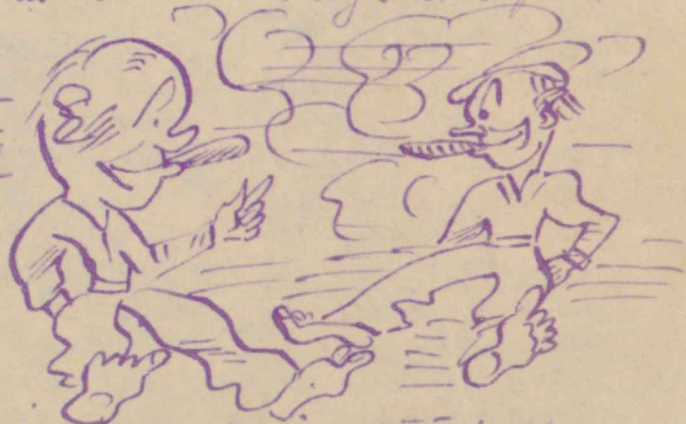
Lus alguses pidanin sigadid maast ma-
 ta järga inaritus kõne maast ja taevast
 nure häälega sest naou te juba teale olen
 ma juba töndimistest saadik nuni kõne-
 mees. Kärsin küll selles eestikeses aja saad
 ei saanud mu juust suuremat aru võid
 tegid lollanle näod tle ja kannad maad
 lahuma. Mul sai ka viimaks sellest kõne-
 lemisest küllalt ja kannasin hoopis laulu
 jorutama sest mul on juba lapsed, saadik
 laraad olad ja suverad säared, ni et laulu-
 mees läbi ja läbi eks siis pöörisin saal
 ümber sigade ja jorutarin laulu mõda kü-
 lapsustelt olin kuulnud.

Ma peale sai ka saadid õõmizet
 küllalt ja nad heidid päripäris-elle jõe na-
 ma naou sigud. Nojah et mul ka, laulmi-
 sest juba su tar kannas saama ja päris
 ka kuldasti kõvetas siis õõmizetan minaka.

vähe puhata ja hebron koke võnnasamas-
se võnnukuhumniku kõvale pikale. Ma ei
teea kui kaua ma seal nõnda moodi piku-
tarn kui korraga vaatan et üks tuleb metra-
aast müüda. Vaatan ja vaatan et siis see
naine peaks olema ja kõi viimane lõpmale tu-
li siis kindra on et see on mu hea jo-
ber. Puhu suu kes kuba ongi elumies. Eel-
viina, mis tahab, kõi kulas ehk ja vändub
nagu vooimies. Kus kuu tüli kõi kol mu
juure ja teemas kõi kõi kõi et see ja see ku-
da elad ja pakkus mulle kõi head suitset et
sah lüü üks näkku ja see naine nägu nagu
tähta vunt kumagi. Ma arvan kõi alpusse vantsi
et roa ma suu suitsetamises olegi rahet ajult
nõrgelüti kõrrean ja kes tahab kas mu teeris
põlvitru, rannabni. Kus kuu kõi rannama
et roa et naine suitsetab ja kes seda ei see
jõle mees vordt muum. Miksi ma rannan
et menim vii sai mul kõi kõi et kes kõi
nais rahvas tahab olla et anna aga üks pab-
ron püua kõi.

Nojah eus kõi
võnnime võnnasamas-
et maha ja hakkari-
me, üksede võidu suit-
setama nii et suu
suitsetaja võnnis me
kohal rüles nagu põ-
leks püprisadn võj
midagi selleson nait.
Eks kõi suitsetam-

me seal kuba hea kõi aaga ja rannakõime
nait maadma arjadedt kui kõi kõi vaatan
et taevast lähel lillaks ja paa kõi kõi rügi-
kõima. Sõber kõi pöördma et mis on, kas
nida kõi kõi võj. Ma kõi kõi vasts et kõi
ma seda tean kas ta kõi kõi võj mitte, pöö-
leda näinud. Eus kõi kõi rannama et kõi

Siida pahaks kannab minema siis tõmba
aga rahvalt idari ja kõik koob nagu seew-
selt. Aga mul, olid mitmeid nagu ja peoga pi-
hind. Kus kuny siis jälle noorima et siin
ka mõni mees veis või ei kannu paari väi-
kest mitugi väha - juba noorast västjas mul
kõrgas ka siis hing täis et kida sa nariid,
anna aga ühe, küt ja vaata kida ühe tuit-
sa rants mititab. Siis kui ma paar mahri
val laan nii lõks taevast lüme-
daks. Püüdnü küll veel tuler seis-
ta aga jalad tännid nõrgas
ja ma lüüdnü.

See kui kaua ma saal
nõmmanes nõnda, pööranin kui
kõnaga tunnen et kuigi mulle
siiside vahel orgis. Teon ni-
mad lahti ja — ja oma jidru
nõnri vapustan saama. Mu oma ma
mu lep ja xdelga siin väikus kün. Mis ida-
si juhatus seda ma hästi ei mäleta. Siis palju

tean siiski et sulle
ajades kui ma nüma-
ciner vaakurn, olid need
pool karkelapõlde üle
kündnud ja mu hea
võet, kuna oli ka ni-
ma piirist kadunud,
nagu ma aalla.

Siis palju on, siis-
ki, veel mules et ma
minu aega enam, studa
ei saakud, nii hüllas
võttis nohe sulle noha
ja mitistse oli, ka
nagu peoga püstitud
siinapiirist.

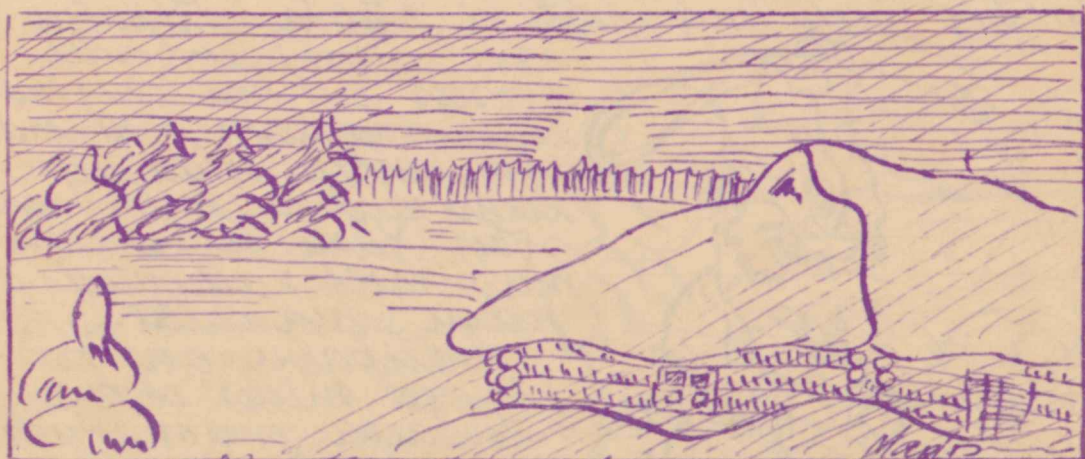
Lõpp M. Lõhmus.

Talveõhtu muistres Eesti

talutares. A. Salum.

Õnnis õhuline on nätti jõudnud. Päike, mis talvel meile nii kauaolt paistab, on kadunud juba mustava metsa taha. Pime ne taevarõlv paistab metsaserval, kuid põlvred tah-
 vandavag ja varsti kinni katta. Ka kuu näi-
 tab end läbi hämandunud puuokste. Mängleb
 põlvredaga ja restub nendega mõnusaad lugusid
 ilm on tülm ja puud on oma hää määserol
 ovi terve päev jõudnud alal horda. Myrdu
 täidab rakkus, maailma, armult mustava met-
 sa tume mihiin kostub emale lumeda laulu-
 no, mida lauldakse nagu kupaat, kaugel õhu-
 rallas. Reed rägisevad metsarahel, restann puud
 ja aegade kriitn kuulduv lõikarvana metsa
 lumedasse mihi rann. Pimedus kannab rann
 võimust ranna. Taluõues võib näha rannalt
 veel talitavat peunart õi - meest.

Ka kuu näi-
 tab end läbi
 hämandunud
 puuokste. Mängleb
 põlvredaga ja
 restub nendega
 mõnusaad lugusid
 ilm on tülm ja
 puud on oma
 hää määserol
 ovi terve päev
 jõudnud alal
 horda. Myrdu
 täidab rakkus,
 maailma, armult
 mustava met-
 sa tume mihiin
 kostub emale
 lumeda laulu-
 no, mida lauldakse
 nagu kupaat,
 kaugel õhu-
 rallas. Reed
 rägisevad metsa-
 rahel, restann
 puud ja aegade
 kriitn kuulduv
 lõikarvana metsa
 lumedasse mihi
 rann. Pimedus
 kannab rann
 võimust ranna.
 Taluõues võib
 näha rannalt
 veel talitavat
 peunart õi -
 meest.

iniba pikemat aega, kurd aega polnud
parandamiseks tühase päevani, kuna lükkis-
sid vahel teised tähtsamad tööd. Muidugi
käis igapäevane elu harilikku harjumud
rada.

Siinmõne oli ois tühane paar kuu-
põlv peul. Palju oli rakordseid töid, mis
Leord töötajad. raskemaks, ja sellest võiks
kõne jätkada et sünnine on väsinud, kurd
omel ei tunne rad veel väri must. Pere-
naine Mari oli belnud seetapmist lõpetas-
dis: "No näe, sai jällegi üks väike töö mada-
melt" Siis ois ei tundunudki neil see töö
raskena.

Ja, ens ta nii ole, harjumus ja
võta teha, raim paneb tööle vrsalt vastu,
— sub töö kerges.

Terve kuulilikmelise Luumuu pere
istub nüüd mõne tundes reheloas, püüu val-
gusel, mis ahtu nurga käes seisab. Vanatäsa
oma halli hahemega on pugunud nurga
Peprutab nõraat päipu ja rüürdab aja rittens.

Meelitulefussis.

Tägu on selgunud, pole seni
paljud noorkotkad "Noorte Elu"le
kaastööd saanud.

Suled pihku ja kirjutage ju-
ba täna, murdu peab "Noorte
Elu" ära purjetama Luresaare
mõnens kuuks tervist parandama.

Iga küi väiksem Teie kirjalis-
leval "Noorte Elu"lt" sooja vastuvõ-
tu ja avaldatuse järgmises numb-
ris mis ilmub iga kuu lõpul.

"Noorte Elu" loimetus.

"Noorte Elu" ilmub üks kord kuus. Toimetus
ja talitus Pügelas

Tellimishind: 1 aastaks. 60 snt.

1/2 - " - 30 - " -

1/4 - " - 15 - " -

Tellimisi võtab vastu E. Kägu.

Vastuvõetav toimet. E. Pügel.

Tegutoimetaja H. Lõhmus.